

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1957/2020
15.10.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац и Драгане Маринковић, чланова већа, у парници тужиоца СЗТР "Агросмеса" предузетника АА из ..., чији је пуномоћник Синиша Ђалић, адвокат из ..., против туженог ББ из села ..., Општина ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 156/19 од 24.09.2019. године, у седници одржаној 15.10.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 156/19 од 24.09.2019. године.

Образложење

Правноснажном пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 156/19 од 24.09.2019. године, преиначена је пресуда Основног суда у Ивањици П 949/17 од 11.07.2018. године, у усвајајућем делу тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се тужени обавезе да му исплати затезну камату и то: на износ од 252.584,20 динара, почев од 07.05.2014. године, на износ од 222.472,80 динара почев од 16.04.2014. године, на износ од 418.880,00 динара, почев од 05.05.2014. године и на износ од 336.850,80 динара, почев од 27.06.2014. године до исплате, а одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Против наведене пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију на основу члана 403.став 2. тачка 2. ЗПП.

Тужени је дао одговор на ревизију, са предлогом да се ревизија одбаци као недозвољена.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5., у вези члана 28. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" 72/11... 55/2014), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Закон о парничном поступку у члану 28. прописује да ако је за утврђивање стварне надлежности, право на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним овим законом меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева (став 1.), док се камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају у обзир ако не чине главни захтев (став 2.).

Тужбом поднетом 09.03.2015. године тужилац је захтевао исплату главног дуга и затезне камате на сваки појединачни износ, о коме је одлучено пресудом због пропуштања П 275/15 од 13.07.2015. године. Том пресудом тужени је обавезан на исплату износа од укупно 1.240.784,58 динара, на име главног дуга и износ од 93.750,00 динара на име трошкова поступка. У наведеној пресуди није одлучено о делу тужбеног захтева који се односи на затезну камату, како је то тужбом тражено, а тужилац није изјавио жалбу, па је иста постала правноснажна 28.08.2015. године. Тужилац није тражио доношење допунске пресуде у односу на камату, већ је 14.12.2017. године, посебном тужбом тражио законску камату на појединачне досуђене износе главног дуга.

Имајући у виду да се ревизијом напада одлука о камати, као споредном потраживању, ревизија тужиоца изјављена против ове врсте одлуке није дозвољена. Ревизија није дозвољена ни по члану 403.став 2. ЗПП, с обзиром да је другостепени суд преиначио одлуку о камати, као споредном потраживању.

На основу члана 420. став 6., у вези са чланом 413. Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Звездана Лутовац,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**